

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 134. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277509744/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

Men da havde pludselig Adam hørt det: at Ærespræmien med dens Stipendium tilfaldt mig, lyttet i et Ryk, set opmærksomt på mig med de blege, blå Øjne og knebet Læberne sammen.

Fra da vidste jeg, at Præmien var tabt, at min Fremtid bag Examinen stadig beroede på gamle Eberhards skælvende, forslidte Hænder.

Og godt var det, hans Tanker, da jeg kom til ham med mit Testemonium, men uden min Præmie, alt var så indhyllede i Feberen og bortvendt fra Jorden, at han ikke spurgte, og jeg ikke behøvede at svare. Hvem véd — tænkte jeg -- om ikke da hans stærke Vilje for tredje Gang havde standset ham på Tærsklen til hans Hjem og tvunget ham tilbage her til dette kolde og grå Land at leve og trælle videre?

Nu da disse Arbejdets Hænder var palmesmykkede, måtte Adam hjælpe mig. Og var det ikke også det, hans Blik mange Gange tidligere, som nu sidst nede i Forhallen, havde lovet?

Og hvem skulde vel også hjælpe, om ikke han?

Augustinus Halm, Fatighusdrengen, vægte Barn som jeg, en Skare københavnske Præsters asketisk holdte Protegé?

Jeg behøvede blot at tænke på ham, for at gyse for hans våde, gule Hænder, for hans blakkede, betændte Blik, for hans klamme, klæbende Nærhed! Af samme Kår som jeg havde han været forfulgt og mishandlet som jeg, men lidt efter lidt ved sin enestående Evne for Regning vundet Lærerne, og ved sin Ydmyghed, sin Slesken, sine mangfoldige, smudsige Tjenester Kammeraterne og listet sig helt ind mod deres Hæle. Men dog bestandig holdt et skævt Sideblik tilbage til mig som til den egentlig Jævnbyrdige . . .

Men nej, kun Herren kan hjælpe sin Tjener, kun Spiret véd om al den Tynge, der hviler på Stenen nederst nede. Hvor vidt Augustinus end var forud for mig, han var dog for nær.

Og så stod jeg da som en Søvnagænger foran den høje, mørkegrå Port med det norske Våben i Muren og mindedes alle denne Jords Mægtige, der havde pas-

seret igennem den, og glemte Eberhards Dom over dem og vovede knap at trække i Smedejærnsringen.

Og som i en Tåge så jeg den grå Tjener med Sølvsnorene stirre på mig, så mig selv vandre efter hans hvide, stramme Strømper op ad Granittrapperne, ind gennem de tildækkede, lagenhvide Sale, og endelig stå foran Adam, der forbavsset rejste sig fra sin Egetræsstol ved det kæmpestore Skrivebord.

Jeg brast i Gråd, omsider forløst, og fremstammede, med Hovedet mod Bordet som mod en Trones Trin, min Bøn: at Eberhard var død, om han vilde hjælpe . . .

Jeg mærkede Tavshed om mig og så op.

Der sad Adam og legede med en blank Papirkniv, spiddede den i Bordpladen og spillede ætter med den i sin slanke Hånd. Han smilte let, så let, at jeg i samme Nu var ude af Tågen og inde i Livet.

Jeg havde aldrig talt til Eberhard om min Beundring og Kærlighed til Adam og den Colbjørnsen'ske Have; jeg vidste, han da vilde lægge sin Hånd om min Nakke og dreje mit Hoved den anden Vej, den Vej hvor Korset stod. Og jeg vidste det nu, hvor han havde Ret: at jeg aldrig måtte vende mit Hoved ad denne Kant. Men — o Gud — han selv var død, og ene Korset stod igen! Og Adam Colbjørnsens Øjne var blå som Himlen, den åbne Himmel, jeg havde svimlet under som Barn . . .

„Hm, ja så, Clemens,“ sagde han — Lærerne og Kammeraterne havde altid kaldt mig ved dette Navn — „hvor sørgeligt for dig, at din Fader er død --“

Jeg lukkede Øjnene, svimmel påny under Himlens høje Uvidenhed: „Din Fader“ -- han vilde intet vide om min Fødsels fattige Skam -- „for dig“ -- -- Først mange År efter, hos en svensk Tænker iblandt Jacobus Uz's Bøger, fandt jeg de Ord, jeg nu bøjede mig under: „Din sorg är din, och du bör bära henne.“

Bøjede mig? ak nej, faldt -- faldt i Knæ, så jeg så ikke Himlen mer, men kun den lukkede Jord, der ikke vilde tage mod mig.

„Jeg skal bede Fader lade en af Tjenerne sørge for Begravelsen, at du ikke også skal have de Bekymringer